

Nr 677

Av herrar Larsson i Hedenäset och Nilsson i Tvärålund, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 62, angående vissa norrlandsfrågor*.

I proposition nr 62 förordas indragning av ströängar i lappmarken, belägna huvudsakligen ovanför odlingsgränsen. Departementschefen ansluter sig därmed i princip till det förslag om indragning som upprättats av en särskild utredningsman (SOU 1957: 30). I fråga om ersättningen för ströängarnas indragande har departementschefen emellertid icke ansett sig böra biträda utredningsmannens förslag, vilket i propositionen betecknats som generöst. De invändningar, som departementschefen gjort mot förslaget, är emellertid enligt vår mening icke bärande.

Vad först gäller propositionens invändning mot att i utredningsmannens förslag från indragningsåtgärderna ansetts böra undantagas vissa kategorier ströängar, bland annat sådana som hör till fastigheter varå ej idkas jordbruk, kan vi inte finna det vara något fel att ersättningen förbehålles ägare som bebor och brukar ifrågavarande fastighet. Det är svårt att finna motiv för att ersättning på samma sätt skall utgå till exempelvis skogsbolag, som ofta för en billig penning förvärvat ströängar som följt med vid ett hemmansköp.

Departementschefen har erinringar även mot utredningsmannens förslag att ersättning skall utgivas i form av bidrag till förbättring av den fastighet, till vilken ströäng hör. Han framhåller att stödet skulle komma att fördelas på de olika brukningsenheterna oberoende av föreliggande stödbehov samt av förutsättningarna för och önskvärdheten av att vidmakthålla jordbruksdriften på vederbörande enheter. Av §§ 29, 30 och 31 i det av utredningsmannen upprättade lagförslaget (s. 15 SOU 1957: 30) framgår emellertid tydligt att utredningsmannen beaktat dessa av departementschefen anförda omständigheter. Saknas möjlighet att på lång sikt uppehålla jordbruket på ifrågavarande fastighet, och nyttan av förbättringen därför bedömes inte svara mot kostnaden, skall icke förbättringsåtgärden verkställas. Beslut i detta avseende skall fattas av lantbruksnämnd.

I propositionen har utredningsmannens förslag betecknats som generöst. Det må dock erinras om att de av utredningsmannen föreslagna ersättnings- och värderingsgrunderna i stort sett sammanfaller med bestämmelserna i 1921 års lag angående indragning av ströängar, belägna huvudsakligen nedanför odlingsgränsen. Enligt vår mening bör staten visa samma intresse och erbjuda likvärdiga villkor, när indragning av ströängar belägna huvud-

sakligen ovanför odlingsgränsen nu aktualiseras. Om de av utredningsmannen föreslagna ersättningsgrunderna maximalt utnyttjas kommer kostnaden enligt propositionen att uppgå till ca 5,5 milj. kronor. Denna summa torde icke till någon del komma att belasta det närmaste budgetåret och kommer därefter att fördelas på flera budgetår, enär det av praktiska skäl torde bli nödvändigt att fördela indragningarna på ett antal år. Vi finner det sålunda inte befogat med den försämring av ersättningsgrunderna som förordas i propositionen.

Enligt vår mening bör man vid indragning av de nu aktuella ströängarna i huvudsak följa utredningsmannens förslag. Departementschefen har emellertid förordat att man med anlitan av medel ur domänverkets markfond skulle kunna inlösa ströängar. Vi har inga erinringar mot detta förslag utan ansluter oss till detsamma. Utnyttjandet av en sådan, med hänsyn till omständigheterna starkt motiverad finansieringsmetod, får dock inte medföra en försämring av ersättningsgrunderna.

Med hänvisning till vad ovan anförts får vi härmed hemställa,
att riksdagen måtte

- 1) avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 62 till den del nu är i fråga, samt
- 2) i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förslag om inlösen av ströängar, i huvudsaklig överensstämmelse med av förenämnda utredningsman upprättat förslag men med finansiering genom ianspråktagande av medel ur domänverkets markfond, må föreläggas 1961 års riksdag.

Stockholm den 22 mars 1960

Harald Larsson
i Hedenäset

Jan-Ivan Nilsson
i Tvärälund

Nr 678

Av herr **Lundmark m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 62, angående vissa norrlandsfrågor.

(Lika lydande med motion nr 551 i Första kammaren)

Stockholm den 21 mars 1960

Gunnar Lundmark

Annie Jäderberg

J. V. Berglund

Helge Lindström